

SÛZ-NÂK İLÂHÎ

HAMMÂMÎ-ZÂDE
İSMÂİL DEDE EFENDİ

DÜYEK

BEN BİL MEZİ DİM. GİZ LİA YÂN HEP. SEN İ MİŞ... SİN... YÂR... MÂ - BÛ DÛM AL... LAH... TEN LER DE VÛ CÂN - LAR - DA Nİ HÂN... Â HİR BU NU BİL. DİM - Kİ Cİ HÂN... HEP SEN İ MİŞ... SİN... YÂR... HEP SEN İ MİŞ... SİN... MÂ - BÛ DÛM AL... LAH... SEN DEN BU Cİ HÂN... İÇ - RENİ ŞÂN... İŞ - TERİ DİM... BEN... YÂR... MÂ - BÛ DÛM AL... LAH...

BEN BİLMEZ İDİM GİZLİ AYÂN HEP SEN İMİŞSİN
TENLERDE VÛ CANLARDA NİHÂN HEP SEN İMİŞSİN
SENDEN BU CİHÂN İÇRE NİŞÂN İSTER İDİM BEN
ÂHİR BUNU BİLDİM Kİ CİHÂN HEP SEN İMİŞSİN

(B: Molla Camî'den çeviren NEV'î)

NOT: Bu eser Dede'nin Sabâ-Büsetih Âyân-ı Serifi'nin
I. Selsiminde de kullanılmıştır... 24